

Alkotmánybíróság
Dr. Bitskey Botond Úr
Főtitkár részére
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/814-2/2016
Érkezett:	2016 JÚN 16.
Példány:	1-1
Melléklet:	db: 1

Tárgy: IV/814-1/2016.
hiánypótlás

Tisztelt Főtitkár Úr!

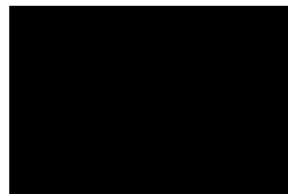
A fenti ügyszám alatt hiánypótlási lehetőséget biztosítottak részemre a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.608/2015/2 végzése ellen korábban benyújtott alkotmányjogi panaszom kiegészítéséhez. Az engedélyezett hiánypótlást ezúton nyújtom be. Szíves tájékoztatásul közlöm, hogy mind az alkotmányjogi panaszomat, mind a most elkészített és becsatolt hiánypótlásomat ügyvéd unokaöcsém készítette, melyet a vele történt egyeztetés után írtam alá és terjesztettem elő a Tisztelt Alkotmánybíróság részére.

Tisztelt Főtitkár Úr! A fenti ügyben benyújtott alkotmányjogi panaszom és a mostani hiánypótlásom között eltelt időszakban megváltozott a lakcímem, pontosabban a korábbi tartózkodási helyem megszűnt. Arra korábban azért volt szükségem, mert azon a címen lakó idős és beteg édesanyámat kellett gondoznom, életvitel szerűen ott kellett tartózkodnom. 2016. május 06-a óta viszont az alábbi címre költöztem és – kirendelt gondnokaként – őt is magammal hoztam az állandó lakcímemre.

Új és végleges címem: . Kérem a Tisztelt Főtitkár Urat, hogy küldeményeiket a későbbiekben a most közölt címre szíveskedjenek eljuttatni.

Debrecen, 2016. június 13.

Tisztelettel:

Melléklet: 1 példány hiánypótlás

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Hivatkozási szám: IV/814-1/2016.

Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/814-1/2016
Érkezett:	2016 JÚN 16.
Példány:	1
Melléklet:	db
Közelítőroda:	1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a 2016. március 25-én benyújtott, majd IV/814-1/2016. számon iktatott alkotmányjogi panasz indítványom kapcsán az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívása alapján az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

A bizonyítás megalapozatlansága: Az alkotmánybírósági beadványomban több ponton hivatkoztam a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére. Mindennek kiinduló alapja az volt, hogy kénytelen voltam személyiségi jogi pert indítani [REDACTED] ellen, mert az általa indított büntetőügyben a bíróság hibájából nem volt érdemi védekezésre lehetőségem a személyemet ért támadások kapcsán. Nem voltak nálam iratok, a bíróság pedig nem volt hajlandó tanúkat meghallgatni, hiába kértem. A tárgyalási jegyzőkönyvek egyébként tartalmazzák a tanú meghallgatása iránti kérésemet. A személyiségi jogi perben beszerezte ugyan a bíróság a közgyűlési jegyzőkönyvet, de a megnevezett tanúkat ő sem volt hajlandó meghallgatni. A fentiek kapcsán azért merülhet fel súlyos alkotmányossági aggály, mert az eljáró bíróság nem tudhatja, hogy mit fognak a tanúk nyilatkozni vallomásukban, ezért ha nem hallgat meg tanúkat, a bíróság érdemi döntése szempontjából lényeges körülményeket nem tud figyelembe venni. Másrészt voltaképpen a tanú lehetséges közreműködését ezzel előre is minősíti, tehát voltaképpen prejudikál. Emellett a perújítás elutasítása kapcsán, a 8.P.21.682/2014/5. sz. határozat 7. oldalán a bíróság a tanúvallomások elmaradása miatt engem tesz felelőssé, ezzel lényegében a jogi következményeket rám hárítja. A polgári per kapcsán mindez azáltal következett be, hogy a bíróság megsértette a szintén alkotmányos jelentőségű ún. perbeli rendelkezési jogomat is. A fentiek kapcsán az összes előadott tény figyelembevételével tehát egyrészt a kellően meg nem

alapozott bizonyítás kapcsán sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogom.

A törvény előtti egyenlőség: Mivel a szóban forgó bírósági eljárásokban egyik bíróság sem teljesítette a bizonyítási indítványokkal kapcsolatos kötelességét, mindez azt eredményezte, hogy olyan bizonyítási indítványokat utasított el, amelyek alapján az ügy kimenetele teljesen más irányba mehetett volna. Másrészt a bíróság csak a másik fél nyilatkozatait vette figyelembe és az alapján hozott határozatot, az én észrevételeimet mellőzte. Tehát az egyensúly a felek eljárásbeli helyzetét érintően megbomlott, hiszen a bíróság nagyobb súllyal tekintett a másik fél nyilatkozataira. Mindez azt eredményezte, hogy voltaképpen egyoldalú, részrehajló határozatokat hozott a bíróság. Másodfokon ráadásul megrovásban is részesítettek, amit végül is az ítéletábla megsemmisített. Mindezek alapján – a bizonyítási indítványok figyelembe nem vétele miatt – végső soron sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése, vagyis a törvény előtti egyenlőség, valamint az ebből következő ún. fegyveregyenlőség elve is, amely biztosítaná, hogy a bíróság előtti felek nagyságrendileg azonos eséllyel tudják igénybe venni a törvény által biztosított eszközöket.

Indokolási kötelezettség: A jelen ügyben a bíróság eljárása kapcsán több ponton felmerül az is, hogy a bíróság – a nem megfelelő eljárás és jogi minősítések következtében – végső soron a megfelelő indokolás kötelezettségének, mint a tisztességes eljáráshoz való jog egyik pillérének sérelmét is előidézte. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék, valamint a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Ez a rendelkezés ugyan általában vonatkozik a hatóságokra, viszont az indokolási kötelezettség kapcsán – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben a bírósági eljárásokra irányadó indokolási kötelezettségekre is egyértelműen vonatkozik. Amennyiben a bíróság nem vagy nem megfelelő tartalommal tesz eleget az indokolási kötelezettségnek, különösen pedig ha emiatt a fél jogai csorbulnak, a bíróság ezáltal sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből és XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő tisztességes eljáráshoz való jogot.

Jogorvoslathoz való jog: Mivel megfelelően, kellő határidőben éltem a különféle jogorvoslati kérelmek benyújtásával, azonban a felsőbb szintű bíróságok elutasították a fenti észrevételeimet, indítványaimat, illetve újfent nem vették figyelembe alkotmányos jogaimat, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogom is, amely elvileg tartalmilag is garantálja a megfelelő jogorvoslás lehetőségét. Valótlant állított a bíróság azzal is, hogy szerinte

nem terjesztettem elő fellebbezési kérelmet. Ezzel kapcsolatban az a kérdés akkor, hogy mivel szemben hoztak határozatot. Ez a gyakorlat a bíróság részéről megtevesztő, és a fél jogait nem megfelelően figyelembe vevő eljáráshoz vezet. A fentiekből szintén következik a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme.

Az eljárás elhúzódása: Az eljárás elhúzódásával kapcsolatos problémakör azért merül fel, mert közel két éven keresztül voltam kénytelen elszenvedni [REDACTED] valótlan állításai miatt a büntetőeljárást, mert nem volt kellő védekezési lehetőség. Az iratokat éppen neki kellett átadnom. Az ítéletábla végül is kimondta, hogy a közösség érdekében jártam el, helyesen. Ez az első pillanatban nyilvánvaló volt, de mégis ráment két teljes év. Kértem ennek a megállapítását is, de elutasította a másodfokon eljáró polgári ítéletábla. Ráadásul még az is felmerült, hogy még én fizessek a magyar államnak és a feljelentőnek. Mindezel alapján a tisztességes eljáráshoz kapcsolódó alapvető jogom az eljárás elhúzódása miatt is sérült (ésszerű határidő követelménye).

Jogállamiság sérelme: Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam. A tisztességes eljáráshoz való jog a jogállamisághoz is kapcsolódik. A tisztességes eljáráshoz való jog nemcsak az alanyi jogok bírósági (illetve más hatósági) érvényesítésének és az egyén jogvédelmének eszköze, vagyis nemcsak szubjektív jogvédelmi eszköz, hanem a jogállamiságnak és a tárgyi jogrend védelmének is fontos biztosítója. Mindezek alapján minden olyan esetben, mikor a tisztességes eljáráshoz való jog egy adott bírósági eljárásban sérül az eljárás valamely résztvevője vonatkozásában, valójában közvetve a jogállamiság és a tárgyi jogrend védelmének funkciója is sérül, mint ez az én esetemben is történt. Épp ezért különös alkotmányos jelentősége van annak, hogy tisztességes eljáráshoz való jog és az ahhoz kapcsolódó részjogosítványok szubjektív sérelme a lehetőség szerint a legteljesebb módon orvoslásra kerüljön, legvégső soron szükség esetén az Alkotmánybíróság közreműködése által is.

A jó hírnév megsértése: Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. Jelen esetben a jó hírnév sérelme kapcsán is több kivetnivalót hagy maga után a bíróság eljárása. A bíróság például elfogadta azokat a BH-kat, amelyeket [REDACTED] becsatolt, de ezek súlyos pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos állásfoglalások voltak. Az én ügyemben erről szó sincs, hiszen épp ő nem akart fizetni. A BH tárgya és az ő cselekménye között semmilyen azonosság nem volt, sőt mindenhol hivatkoznak a BH-ban a jó hírnév sérelmére, arra hogy azt mi valósítja meg. Ezzel szemben a Polgári Törvénykönyvről

szóló 1959. évi IV. törvény 78. § (2) bekezdése alapján elegendő lehet a valótlan tényállítás is („A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.”). Mindezek alapján sérült az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnévhez való jogom, ráadásul mindez a további életemre is jelentősen kiható sérelem volt.

A közszereplői minőség: A polgári ügyben eljáró ítélőtábla - mint másodfok – szintén nem megfelelő jogértelmezést alkalmazott. Álláspontja szerint én kvázi közszereplőnek tartom magam és ezért sok mindent el kell tűrnöm. Az ítélőtábla itt figyelmen kívül hagyta az Alkotmánybíróság közszereplőkkel kapcsolatos határozatait is a közszereplői minősítés vonatkozásában. Mikor ezt kifogásoltam, a bíróság utalt arra, hogy nem értem, meg, amit írt és forduljak jogi képviselőhöz, azonban később ugyanez a jogi képviselővel is megisméltődött. A Kúria pedig csak a közszereplői minőséggel foglalkozott, amit egyébként tudtunk, felesleges volt tehát a közreműködése. Az egész eljárás alatt tisztességtelen, egyoldalú és kioktató bírósági határozatok születtek [REDACTED] javára, holott én voltam a kvázi sértett, hiszen ellenem indított valótlan tényállításokon nyugvó, büntetethőséget is maga után vonó eljárást.

A munka és foglalkozás szabad megválasztásához való jog: Mivel a történetek következtében jó referenciáim a továbbiakban nem lehettek, így nem kaptam további munkát, ami miatt sérült az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében lefektetett, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz való jogom. Álláspontom szerint hiába volt meg az elvi lehetőségem ahhoz, hogy szabadon megválasszam a foglalkozásomat, az adott körülmények között ez gyakorlatilag teljesen ellehetetlenült, így ennek kapcsán alanyi jogsérelem következett be.

A testi és lelki egészséghez való jog: A történetek közvetlenül hozzájárultak továbbá egészségi állapotom megromlásához is, amelyet a bíróság szintén nem vett figyelembe, így sérült az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében lefektetett testi és lelki egészséghez való jogom is. Ezt ráadásul a XVII. cikk (3) bekezdése a munkavégzés kapcsán külön is nevesíti, és az én esetemben mindezek a problémák lényegében a munkavégzés kapcsán merültek fel. Mivel egészségem az eljárások következtében megromlott, az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdése is sérült, amelynek értelmében minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

Jogellenesen okozott károk megtérítése: A fentiek pedig mindezek miatt érintik az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdését is, amely szerint mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére. Az én ügyem kapcsán kimutatható, hogy az érintett személyek rosszhiszemű és jogellenes cselekvése, valamint később ezen alapulva a bíróságok nem megfelelő eljárása számomra konkrét kárt is okozott, hiszen nem kaptam a továbbiakban járandóságot, azóta sem tudtam elhelyezkedni.

Az emberi méltósághoz való jog: A fentiek alapján sérült az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogom is. Az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése továbbá kimondja, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Az emberi méltósághoz való jogom közvetlenül is sérült azáltal, hogy a személyiségemet alaptalan támadás érte, amelyre vonatkozóan a bírósági eljárás sem nyújtott érdemi korrekciót, illetve jogorvoslattal további korrekciós lehetőséget. Az emberi méltósághoz való jog – az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint – egyrészt anyajog és az élethez való joggal összefüggésben a legfontosabb alapjog, másrészt szubszidiárius alapjog is, ami azt jelenti, hogy az emberi méltósághoz való jog felhozható minden olyan esetben is hivatkozási alapként, amikor más nevesített alkotmányos jog nem lenne felhozható. Mindezek mellett iratok állnak rendelkezésemre arról is, hogy egészségi állapotom az utóbbi években jelentősen megromlott. Eerre pedig jelentős hatása volt az elmúlt években zajló pereknek, amelyeket a Tisztelt Alkotmánybíróság részére bemutattam (részben más alkotmányjogi panaszokban).

A fentiek alapján kérem alkotmányjogi panaszom kedvező elbírálását.

Tisztelettel,

Debrecen, 2016. június 13.

